

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **Ing. P. Ch.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2010, č. j. 12 Ad 4/2010 - 6,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni Mgr. Dagmar Rezkové Dřímalové, advokátce, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 1600 Kč; tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce napadá kasační stížností shora označené usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo odmítnuto jeho podání ze dne 16. 11. 2009. Městský soud odmítl žalobcovo podání, kterým se domáhal obnovy řízení směřující proti rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně č. j. 6 Ads 94/2009 - 164 ze dne 13. 8. 2009, tak jemu předcházejícího rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2006, č. j. 12 Ca 40/2005 - 46, dále pak dovolání proti témuž rozsudku Nejvyššího správního soudu a žaloby pro zmatečnost proti témuž rozsudku.

V kasační stížnosti ze dne 2. 6. 2010 žalobce uvedl, že je nepřípustné ponechávat ve formální platnosti rozhodnutí nezákonné a neplatné, soudy nechápou právní systém a hierarchii právních norem, rozhodnutí, vůči nimž směřoval jeho návrh, nemohla zůstat pro zákonnou a ústavní nesouladnost v platnosti a soud měl jednat ex offo. Kasační stížnost pak žalobce hodlal dále doplňovat. Dne 15. 7. 2010 bylo městskému soudu doručeno doplnění kasační stížnosti, v níž žalobce uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů dle § 103 odst. 1 s. ř. s. (zákon č. 150/2002 Sb.), a to písm. a), jak vyplývá z předchozích úkonů a zdůvodnění, písm. b), a c), d) a e) (k tomu podává citaci některých uvedených ustanovení ze zákona) a odvolává se na předchozí „podobné úkony“. Dále toto podání obsahuje názor, že soudy ignorovaly „procesní a právní skutečnosti“ a rovněž je nesprávně posoudily. K tomu dále uvedl, že nemůže vyhovět výzvě soudu k dalšímu doplnění kasační stížnosti, protože má od 17. 2. 2010 odpojen elektrický proud.

Městský soud pak žalobci k jeho žádosti pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce - advokáta a osvobodil jej od placení soudního poplatku za kasační stížnost.

Ustanovená zástupkyně přes značné potíže se součinností žalobce doplnila kasační stížnost dne 30. 11. 2010, a to tak, že zpřesnila, že stížnost je podávána z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť pro odmítnutí podání nebyly splněny zákonné podmínky, v dalším pak odkázala na podání učiněná žalobcem.

Žalobce posléze dne 30. 11. 2010 podává městskému soudu návrh na vydání předběžného opatření vůči dodavateli elektrické energie.

Kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou, byla podána včas; přes obtíže s vyhledáním důvodů, pro které stěžovatel napadá rozhodnutí městského soudu, zaujal Nejvyšší správní soud názor, že je lze při vysoké míře procesní přívětivosti podřadit pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (tedy nezákonnost usnesení, kterým bylo žalobcovo podání odmítnuto).

Kasační stížnost není důvodná.

Žalobce se podáním ze dne 16. 11. 2009 zahájení řízení o dovolání, a to vůči shora označenému rozsudku Nejvyššího správního soudu, jakož i řízení o zmatečnosti tohoto rozsudku. Městský soud ve svém rozhodnutí nyní napadeném kasační stížnosti obsáhle vyložil, že tyto opravné prostředky nejsou v soudním řízení správním vůči rozsudku Nejvyššího správního soudu přípustnými. S jeho právní argumentací se Nejvyšší správní soud zcela ztotožňuje. Soudní řízení správní představuje samostatnou větev soudnictví a Nejvyšší správní soud představuje nejvyšší orgán soudní moci v této větvi soudnictví; proto jakékoli prostředky upravené občanským soudním řádem vůči rozhodnutím obecných soudů nepřicházejí ve správním soudnictví v úvahu. Toto řízení se spravuje soudním řádem správním, který výslovně připouští použití občanského soudního řádu pouze v omezeném rozsahu (srov. § 64 s. ř. s.).

Pokud se žalobce domáhal obnovy řízení vůči rozsudku Městského soudu č. j. 12 Ca 40/2005 - 46 (a rovněž tak i vůči shora citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu), městský soud zcela přiléhavě vyložil, že obnova řízení je v soudním

řízení správním upravena v § 111 až § 119, přičemž podle § 114 je obnova řízení přípustná pouze proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí; proti rozhodnutí o kasační stížnosti není kasační stížnost přípustná vůbec. Poněvadž v žalobcově věci se meritorně jednalo o platební výměr na pojistné sociálního zabezpečení, proti rozsudku městského soudu není obnova řízení přípustnou, (§ 114 odst. 1 s. ř. s.), to platí i ve vztahu k rozsudku Nejvyššího správního soudu ve smyslu úpravy obsažené v § 114 odst. 2 s. ř. s. Městský soud obsáhle ve svém usnesení tato ustanovení vyložil, s jeho závěry Nejvyšší správní soud souhlasí.

Za této situace nebylo pro městský soud jiné procesní cesty, než žalobcovo podání odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Na tomto závěru neshledal Nejvyšší správní soud žádného rozporu s právními předpisy upravujícími procesní postupy v soudním řízení správním. Proto rozhodl podle § 110 odst. 1 s. ř. s. o zamítnutí kasační stížnosti.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto za použití § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.; žalobce nebyl v řízení procesně úspěšný, žalovaná pak nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege ani v případě, že byla procesně úspěšná.

Ustanovené advokátce soud přiznal odměnu ve výši 1600 Kč (dva úkony právní služby, tj. převzetí zastoupení a studium spisu, které v této věci nahradilo potřebnou poradu s klientem, jakož i doplnění kasační stížnosti včetně paušální částky náhrady hotových výdajů podle § 7, 9 odst. 2 a § 11 písm. b) a d), § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif); odměna bude vyplacena ve lhůtě stanovené ve výroku sub. III. tohoto rozsudku bezhotovostním převodem na označený účet.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

s e n á t u